

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/265/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112209010
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1112209010.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcov: X/ I. S., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. W. X, XXX XX T., X/ E. Š., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. S. XX, XXX XX T., X/ O.. D. Š., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. S. XX, XXX XX T., X/ T. S., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. C. XX, XXX XX T., X/ D. S., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. W. X/A, XXX XX T., všetci zastúpení: JUDr. Jozef Matkovčik, advokát, Vazovova 9/a, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, o určenie vlastníctva, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 03.04.2017, č.k. 5C/35/2012-223, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa proti žalobcom 1/ až 5/ priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o žalobe žalobcov o určenie vlastníctva zo dňa 16.03.2012 zastavil (výrok I), žalovanému nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti nepriznal (výrok II), určil, že výlučným vlastníkom pozemku registra „C“ parcelné číslo XXXX/XX, P.. Ú.. W. T. o výmere 2.325 m², druh pozemku - ostatné plochy, zapísaného na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre okres Bratislava IV, obec BA - m.č. W. T., k.ú. W. T., je Hlavné mesto SR Bratislava (výrok III), žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100% , s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok IV).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie vo veci právne odôvodnil ustanovením § 80 písm. c), § 96 ods. 1,2,3, § 118 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), § 137 písm., c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 133, § 135 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, účinným do 31.03.1982 (ďalej len „ Občiansky zákonník“), § 18 ods. 1, § 18 ods. 2, § 19 ods. 1, § 21 ods. 1 zákona č. 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku (ďalej len „zákon č. 87/1958 Zb.“), § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (ďalej len „ zákon č. 138/1991 Zb.“). Vecne rozhodnutie v zastavujúcej časti zdôvodnil tým, že žalobcovia zobrali žalobu späť podaním doručeným súdu 02.12.2014. Neprihliadol na to, že žalovaný so späťvzatím žaloby žalobcami nesúhlasil, nakoľko žalobcovia vzali žalobu späť ešte pred začatím pojednávania, keďže k začatiu pojednávania, a teda prednesu vzájomnej žaloby došlo až na pojednávaní konanom 10.06.2015, pričom k prednesu samotnej žaloby zo strany žalobcov ani nedošlo. Vo vzťahu k vzájomnému návrhu žalovaného uviedol, že žalovaný osvedčil naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko rozhodnutím vo veci samej sa odstráni neistý právny stav medzi žalobcami a žalovaným, keďže žalobcovia sú v súčasnosti

zapísaní ako vlastníci spornej nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. W. T., hoci žalovaný disponuje listinou, z ktorej odvodzuje svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že pôvodnými vlastníkmi pozemku registra „E“ parc. č. XXXX k.ú. W. T. pôvodne zapísaného v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX vo výmere 1 katastrálneho jutra (5.755 m²) boli právni predchodcovia žalobcov T. S. I. E. S., každý v jednej polovici. Vyvlastňovacím rozhodnutím Obvodný národný výbor v Bratislave IV, odbor výstavby a územného plánovania dňa 19.08.1975, ako stavebný úrad I. stupňa a vyvlastňovací orgán, rozhodol o žiadosti spoločnosti Investing, Bratislava, Vajnorská 51 o vyvlastnení nehnuteľnosti parc. č. XXXX k. ú. W. T. tak, že vyvlastnil časť nehnuteľnosti parc. č. 7309 vo výmere 2.325 m² zapísanú vo vl. č. 1230 pozemkovej knihy pre k.ú. W. T. vlastnícky patriacu T. S. R. 1. I. E. S. R. 1. za účelom výstavby krematória v prospech Čsl. štátu v správe Investingu, Bratislava, Vajnorská 51. Náhradu za vyvlastnenú časť nehnuteľnosti určil sumou 0,40 Kčs za 1 m² pozemku, pričom vychádzal zo znaleckého posudku Viliama Prokopa. Celková suma za vyvlastnenú časť predstavovala 930 Kčs. Podľa uvedeného rozhodnutia náhradu za vyvlastnený pozemok mal vyvlastiteľ poskytnúť vyvlastneným ihneď po právoplatnosti rozhodnutia v čiastkach podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.09.1975. Na základe uvedeného rozhodnutia štátneho orgánu sa v zmysle § 135 vtedy platného Občianskeho zákonníka stala vlastníkom vyvlastnenej nehnuteľnosti - parcely registra E“ parc. č. XXXX k.ú. W. T. vo výmere 2.325 m² spoločnosť Investing - Investorská-inžinierska organizácia NV hl. mesta SSR Bratislavy. Následne spoločnosť Investing - Investorská-inžinierska organizácia NV hl. mesta SSR Bratislavy dňa 19.09.1975 vydala finančný poukaz č. L. XXX/XXXX/XXX/X C. E., ktorým E. S. I. T. S. oznámila poukázanie finančnej náhrady za vyvlastnenú nehnuteľnosť v celkovej výške 930 Kčs. Pokiaľ žalobcovia v konaní namietali, že z uvedeného finančného poukazu nevyplýva, že by suma za vyvlastnenú nehnuteľnosť bola skutočne vyplatená ich právnym predchodcom, súd prvej inštancie vzhľadom na informáciu poskytnutú Generálnym investorom Bratislavy spolu s pripojeným dokladom z archívnej knihy spoločnosti Investing za rok 1975, z ktorých vyplýva, že na vyvlastnenú sumu 930 Kčs bola vystavená faktúra č. EÚ XXXX dňa 19.09.1975 v prospech T. S., ktorá bola vyplatená dňa 25.09.1975. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie námietky žalobcov v tomto smere vyhodnotil ako účelové, majú za to, že došlo k vyplateniu sumy za vyvlastnené pozemky právnym predchodcom žalobcov. Skutočnosť, že žalovaný, resp. spoločnosť Investing si právoplatné rozhodnutie o vyvlastnení nenechala zapísať do katastra nehnuteľností (vtedy Strediska evidencie nehnuteľností) nemala vplyv na platnosť vyvlastňovacieho rozhodnutia a právne účinky s ním spojené. Dal do pozornosti, že v roku 1950 bol prijatý Občiansky zákonník 141/1950 Zb. (tzv. stredný), ktorým bol prelomený intabulačný princíp (vlastníctvo k pozemku sa nadobúdalo až zápisom do pozemkovej knihy). V súlade s príslušnými ustanoveniami stredného Občianskeho zákonníka k zmene vlastníctva dochádzalo už samotnou listinou spôsobilou na vznik, zmenu alebo zánik vlastníckeho práva. Podobne po prijatí zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník sa na nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti rozhodnutím štátneho orgánu nevyžadoval zápis rozhodnutia do evidencie nehnuteľností. Uvedený intabulačný princíp bol opätovne zavedený do právneho poriadku Slovenskej republiky až s účinnosťou ku dňu 01.01.1993. Žalovaný, resp. spoločnosť Investing, preto nemala povinnosť zapísať rozhodnutie o vyvlastnení do evidencie nehnuteľností, nakoľko s takýmto zápisom sa ani nespájali konštitutívne účinky. Pokiaľ žalobcovia v konaní namietali, že sporná parcela bola vyvlastnená za účelom výstavby Krematória (pričom samotné vyvlastňovacie rozhodnutie ani nespochybňovali), avšak na tento účel doposiaľ pozemok využitý nebol, súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 21 zákona č. 87/1958 Zb. (účinného v čase vyvlastnenia spornej nehnuteľnosti), podľa ktorého ak nezačal vyvlastňovateľ alebo jeho právny nástupca užívať vyvlastnenú nehnuteľnosť alebo práva k nej na účel, pre ktorý sa vyvlastnenie vykonalo, v určenej lehote, najneskoršie však do dvoch rokov od vydania rozhodnutia o vyvlastnení, môže sa na žiadosť vyvlastneného alebo jeho právneho nástupcu rozhodnutie o vyvlastnení celkom alebo čiastočne zrušiť. Rozhodnutie o vyvlastnení spornej nehnuteľnosti je preto právoplatné a právne účinky s ním spojené sú naďalej zachované. Uviedol, že nie je oprávnený zrušiť rozhodnutie o vyvlastnení zo dňa 19.08.1975. V prípade, ak žalobcovia mali záujem na zrušení tohto rozhodnutia, mohli sa domáhať zrušenia vyvlastňovacieho rozhodnutia žalobou na krajský súd v konaní vo veciach týkajúcich sa správneho súdnictva. Z uznesenia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy zo dňa 01.12.1981 mal za zrejmé, že národný výbor zrušil ku dňu 31.12.1981 rozpočtovú organizáciu Investing - Investorská-inžiniersku organizáciu a zriadil samostatnú rozpočtovú organizáciu s názvom Výstavba hlavného mesta SSR Bratislavy, inžiniersko - investorskú organizáciu Národného výboru hl. mesta SSR Bratislavy s účinnosťou od 01.01.1982. Následne prijatím zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v zmysle jeho ustanovenia § 2 ods. 5, podľa ktorého nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia Stavoinveste a bývalým

okresným národným výborom za účelom zabezpečenia systému komplexnej bytovej výstavby, účelovej investičnej výstavby a individuálnej bytovej výstavby, prechádzajú do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú, prešlo vlastnícke právo k pozemku registra „E“ parc. č. XXXX k.ú. W. T. pôvodne zapísaného v pozemkovoknižnej vložke č. 1230 vo výmere 2.325 m² na žalovaného. S ohľadom na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že vlastníkom spornej nehnuteľnosti časti pôvodnej parcely č. XXXX pozemku registra „E“ k.ú. W. T., v súčasnosti pozemku registra „C“ parcelné číslo XXXX/XX, k. ú. W. T. o výmere 2.325 m², druh pozemku - ostatné plochy, zapísaného na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre okres Bratislava IV, obec BA - m.č. W. T., k. ú. W. T., je Hlavné mesto SR Bratislava.

3. O náhrade trov konania v zastavujúcej časti súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., majúc za to, že žalobcovia späťvzatím žaloby procesne zavinili zastavenie konania, preto boli povinní nahradiť trovy konania žalovanému. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. O trovách konania v časti vzájomnej žaloby žalovaného súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v konaní úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. S tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam). Mali za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci nevzal do úvahy § 3 ods.1 písm. 1 zákona č. 503/2003 Z.z., o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/180/>> o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z.z.“). Dali do pozornosti, že vyvlastňovacie rozhodnutie bolo vydané 19.08.1975 a nadobudlo právoplatnosť 18.09.1975. Preto od 18.09.1975 mohol Investing, investorsko-inžinierska organizácia hl. mesta SSR Bratislavy s nehnuteľnosťou disponovať, čo sa nestalo dodnes. Pozemky neboli použité na výstavbu krematória, ale ani na výstavbu ciest, parkovísk prípadne iných vedľajších stavieb obvykle užívaných so stavbou hlavnou. Na vyvlastnených pozemkoch neprebela žiadna investičná činnosť, hoci v bode 2 rozhodnutia o vyvlastnení sa píše: „Vyvlastňuje sa za tým účelom aby nehnuteľnosť bola použitá na výstavbu Krematória.“ Z uvedeného vyvodili, že nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená. Mali tak za to, že existujú zákonné dôvody na navrátenie vlastníctva k pozemkom, preto nebolo rozhodujúce, či finančný poukaz bol alebo nebol realizovaný. Nakoľko súd prvej inštancie, ktorý pri svojom rozhodovaní vylúčil zákon 503/2003 Z.z. a ktorý právne predpisy aplikoval selektívne, nepostupoval správne a v súlade s čl. 16 C.s.p.. Namietali, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam o prevzatí finančných prostriedkov za vyvlastnenie žalobcami resp. ich právnymi predchodcami. Žalovaným predložené doklady z „Internej archívnej knihy Investingu za rok 1975“, vyhotovili anonymní pracovníci Investingu. Táto kniha neobsahuje žiadne potvrdenie žalobcov resp. ich právnych predchodcov o prevzatí náhrady za vyvlastnenie a ani ich podpisy. Súd prvej inštancie neodôvodnil, prečo ich výpovede pred súdom o nezaplatení náhrady posúdil ako účelové a prečo tvrdenie žalovaného o zaplatení mal za preukázané. Namietali, že sa súd nezaoberal skutočnosťou, že znalec určil náhradu za vyvlastnenie sumou 9 330 Kčs a v rozhodnutí o vyvlastnení bola náhrada iba 930 Kčs hoci žalobcovia na túto skutočnosť poukázali a pravdepodobne to bol dôvod pre ktorý sa náhrada nepoukázala. Ak by Investing bol náhradu zaplatil, určite by v archíve mal poštovú poukážku s potvrdením prevzatia náhrady od vyvlastnených. Nakoniec toto mohol byť aj dôvod prečo vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo zapísané v Stredisku geodézie a kartografie na list vlastníctva. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie o žalobe žalobcov o určenie vlastníckeho práva zo dňa 16.03.2012 zastaví, vzájomnú žalobu žalovaného zamietne a žalobcom prizná nárok na náhradu trov konania alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu žalobcov sa žalovaný vyjadril podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.07.2017 a uviedol, že právomoc rozhodovať o reštitučných nárokoch uplatnených podľa zákona č. 503/2003 Z. z. prináleží podľa § 5 tohto zákona obvodnému pozemkovému úradu (od 01.10.2013, okresnému úradu, pozemkovému a lesnému odboru). Poukázal na to, že na to, že na pozemku je vysadená okrasná zeleň a tento pozemok je súčasťou vstupného koloritu do areálu bratislavského krematória. Územný

plán hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007, stanovuje pre územie, ktorého súčasťou je pozemok reg. „C“ parc. č. XXXX/XX nasledovné funkčné využitie územia: a) občianska vybavenosť celomestského a nadmestského významu, č. funkcie 201, stabilizované územie, podľa územného plánu je v takto definovanom území možné umiestňovať napr. integrované zariadenia občianskej vybavenosti, areály voľného času a multifunkčné zariadenia, účelové zariadenia verejnej a štátnej správy, zeleň líniovú a plošnú, zariadenia a vedenia technickej a dopravnej vybavenosti pre obsluhu územia, b) vyhradená zeleň, číslo funkcie 1120, rozvojové územie, ide o územie, ktorého súčasťou sú zelene botanických a zoológických záhrad, arborét, zelene cintorínov a urnových hájov, v tomto území je prípustné umiestňovať najmä zariadenia vybavenosti súvisiace s danou funkciou parky, sadovnícke a lesoparkové úpravy, číslo funkcie 1110, stabilizované územie, ide o územia zelene botanických a zoológických záhrad, arborét, zelene cintorínov a urnových hájov, rovnako aj v tomto území je prípustné umiestňovať hlavne zariadenia súvisiace s definovanou funkciou, c) plochy námestí a ostatné komunikačné plochy (časť pozemku medzi funkčnou plochou č. 1120 a funkčnou plochou č. 201), ide o verejne prípustné nezastavané plochy v meste ohraničené inými funkčnými plochami. Pod úrovňou terénu je možné umiestňovať zariadenia a vedenie technickej infraštruktúry, podzemné parkovacie garáže, podjazdy, podchody pre chodcov, prevádzky občianskej vybavenosti určenej pre širokú verejnosť. Súčasťou plôch námestí a koridorov sú spravidla: zeleň, mestský mobiliár, prvky verejného osvetlenia, prvky dopravného značenia a výtvarné umelecké diela. Podľa územného plánu pozemok reg. „C“ parc. č. XXXX/XX, sa nachádza v ochrannom pásme cintorínov. Vo vzťahu k námietkam odvolateľov k preukázaniu vyplatenia náhrada za vyvlastnený pozemok uviedol, že táto okolnosť nemá za následok neplatnosť vyvlastňovacieho rozhodnutia, lebo ide o rozhodnutie v správnom konaní, kde pre napadnutie takéhoto rozhodnutia v zmysle právnych predpisov už uplynuli všetky lehoty. Pri dokazovaní skutočnosti, že náhrada za pozemok bola rodičom žalobcov riadne zaplatená predložil súdu finančný poukaz č. EU XXX/XXXX/XXX/X/Dr E. a výpis z internej archívnej evidenčnej knihy INVESTING-u za rok 1975 - iné investície, kde po položkou 753 sa nachádza zápis: S. T., č.fak. L. XXXX, suma 930 Kčs. V rozpore s tým, žalobcovia na preukázanie ich tvrdenia postupovali pasívne a súdu nepreložili žiadny listinný dôkaz. Poukázal na rozpornosť vo výpovediach žalobcov, keď žalobca vo svojej výpovedi (pojednávanie zo dňa 10.06.2015) uviedol: „... T. I. E. S., P.E. T. R. P. H. S., J. H. R. R. XXXX E. J. R. Z. Q., Ž. C. P. R., A. R. - Q.. D.. Z. W. Q. Z., Ž. F. Ž. M. Č. za R. H.. D. Q. F. H., Č. C. M. Č., D. Q., Ž. S. F. Ž. H.. F. odporca H., Ž. E. S. H. C., Ž. C. M. za R.Ý. H.. F. K., Č. J. H. po R. K., T. J. C., F. J. Q. Q., F. J. Q. Q.“ a na jeho otázku, prečo pozemok, o ktorom vedeli, že je vyvlastnený, bol predmetom dedičského konania, odpovedali : „podľa dokladu, ktorý som predložil z archívu z roku 2004 ešte nevedeli, že vyvlastňovacie rozhodnutie existuje, ako to mali vedieť navrhovatelia, z týchto dôvodov považujem dokazovanie a vyjadrenie odporcu za tendenčné a účelové“. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6. Žalobcovia sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

7. Z obsahu odvolania žalobcov odvolací súd zistil, že žalobcovia odvolaním napadli výrok III rozhodnutia súdu prvej inštancie (ktorým súd určil, že výlučným vlastníkom pozemku registra „C“ parcelné číslo XXXX/XX, k. ú. W. T. o výmere 2.325 m², druh pozemku - ostatné plochy, zapísaného na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre okres Bratislava IV, obec BA - m.č. W. T., k. ú. W. T., je Hlavné mesto SR Bratislava), preto výrok I (ktorým súd konanie o žalobe žalobcov o určenie vlastníctva zo dňa 16.03.2012 zastavil a výrok II (ktorým súd žalovanému nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti nepriznal), ako odvolaním nenapadnuté nadobudli právoplatnosť.

8. Predmetom odvolacieho prieskumu tak bol výrok III rozhodnutia súdu prvej inštancie a závislý výrok o trovách konania o vzájomnej žalobe žalovaného (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.). Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 470 ods.1,2, § 378 ods. 1, § 379, § 380 C.s.p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo nariadenie pojednávania by si vyžadoval dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nebolo podané dôvodne.

9. S prihliadnutím na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa rozsudku prvoinštančného súdu vo vzťahu k určovaciemu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd prvej inštancie dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami

strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie. Na základe uvedeného odvolací súd využíva možnosť sa v tomto rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia v napadnutej časti (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.) a osobitne sa vyporiadaval len s dôvodmi, ktoré žalobcovia uviedli v podanom odvolaní.

10. Odvolatelia v podanom odvolaní namietali, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci neaplikoval ust. § 3 ods. 1 písm. l) zákona č. 503/2003 Z.z. a nezhliadol na to, že na vyvlastnených pozemkoch neprebehla investícia. Z rozhodnutia Obvodného národného výboru v Bratislave IV o vyvlastnení č. výst. 421/121/1974 zo dňa 19.08.1975 (ďalej len „vyvlastňovacie rozhodnutie“) odvolací súd zistil, že k vyvlastneniu časti nehnuteľnosti parc. č. XXXX vo výmere 2 325 m² zapísanej vo vl. č. 1230 pozemkovej knihy pre k.ú. W. T. vlastnícky patriacej T. S. R. 1. I. E. S. R. 1. došlo za účelom výstavby krematória. Vyvlastňovacie rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.09.1975. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z., právo na navrátenie vlastníctva k pozemku si mohla uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukázala skutočnosť podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/503/20180901>>. Neuplatnením práva v lehote právo zaniklo. Vychádzajúc z ust. § 5 ods. 3 zákona č. 503/2003 Z.z., na konanie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu bol príslušný obvodný pozemkový úrad, pričom na uvedené konanie sa vzťahovali všeobecné predpisy o správnom konaní. I keď žalobcovia preukázali, že dňa 29.11.2004 si uplatnili na Okresnom pozemkovom úrade právo na vrátenie vyvlastnených pozemkov, nepreukázali, že by v správnom konaní bolo rozhodnuté o navrátení vlastníctva k vyvlastneným pozemkom žalobcom príp. ich právnym predchodcom. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že existujú zákonné dôvody na navrátenie vlastníctva k vyvlastneným pozemkom, takéto preskúmanie spadalo do pôsobnosti správneho súdnictva podľa druhej hlavy O.s.p. (§ 247 O.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> a nasl.). Keďže rozhodovanie o vrátení vlastníctva k vyvlastneným pozemkom je rozhodovaním v správnom konaní, súd prvej inštancie v danom konaní nebol oprávnený preskúmať rozhodnutie správneho orgánu a reparovať ho, keďže je právoplatné a narušila by sa tým zásadným spôsobom právna istota adresátov právneho aktu.

11. K odvolateľmi uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. S odkazom na závery uvedené v bode 15 tohto rozhodnutia, v ktorých odvolací súd vyslovil, že súd prvej inštancie nebol v tomto konaní oprávnený preskúmať rozhodnutie o vyvlastnení, sa javia odvolacie námietky žalobcov týkajúce sa nevyplatenie stanovenia výšky náhrady za vyvlastnenie ako aj otázka preukázania vyplatenia náhrady za vyvlastnené pozemky, ako nedôvodné. Len na doplnenie považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že tvrdenie žalobcov o tom, že ich právnym predchodcom nebola vyplatená náhrada za vyvlastnené pozemky žalobcovia ničím nepreukázali. Tvrdenia žalobcov o neuhradení náhrady za vyvlastnené pozemky tak zostali len v etape „tvrdenia“, tak ako to vyplývalo aj z vyjadrenia žalobcu 1/ na pojednávaní dňa 10.06.2015. Súd prvej inštancie tak vyhodnocujúc zistený skutkový stav postupoval správne, keď pri vyhodnocovaní námietok žalobcov v časti týkajúcej sa nevyplatenia náhrady za vyvlastnené pozemky prihliadol na listinné doklady predložené žalovaným. Na správnosť záverov súdu prvej inštancie nemá vplyv ani žalobcami namietaný rozpor medzi sumou určenou znalcom za vyvlastnené pozemky a stanovenou náhradou za vyvlastnené pozemky, nakoľko uvedené námietky mohli žalobcovia príp. ich právny predchodcovia uplatňovať v správnom konaní o navrátení vlastníctva k vyvlastneným pozemkom. Nemožno prisvedčiť ani odvolacej námietke žalobcov, že dôvodom prečo vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo zapísané na list vlastníctva, bola práve skutočnosť, že nebolo preukázané uhradenie náhrady za vyvlastnené pozemky. Z rozhodnutia o vyvlastnení vyplýva, že náhrada za vyvlastnenie mala byť poskytnutá vyvlastneným po právoplatnosti rozhodnutia a keďže vlastnícke právo sa podľa ust. § 135 Občianskeho zákonníka (účinného d 01.07.1969 do 31.12.1982), nadobúdalo rozhodnutím štátneho orgánu, a to dňom v ňom určeným, a ak nie je určený, dňom právoplatnosti rozhodnutia, podmienkou prevodu vlastníckeho práva nebolo preukázanie vyplatenie náhrady za vyvlastnené

pozemky. Vychádzajúc tak z uvedeného a z ust. § 135 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.07.1969 do 31.12.1982), odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že právny predchodca žalovaného nadobudol vlastnícke právo k vyvlastneným pozemkom dňom právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení.

12. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (vrátane závislého výroku o trovách konania o vzájomnej žalobe pred súdom prvej inštancie), ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 2 C.s.p. potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p., vychádzajú z toho, že v odvolacom konaní mal v plnom rozsahu úspech žalovaný, preto priznal úspešnému žalovanému proti žalobcom 1/ až 5/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).